

תת"ע 5824/06/22 - תאופיק חבשי נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5824-06-22 מדינת ישראל נ' חבשי
תיק חיצוני: 10251853296

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	תאופיק חבשי
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 3.7.22.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 3.8.22; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-7 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 **חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל** (נב) 12.05.2022).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש קיבל את ההזמנה לדיון עם ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, ואין מחלוקת כי ידע על מועד הדיון. אלא שלטענת המבקש, הוא לא התייצב בשל מחלה.

לבקשה צורפו אישורים רפואיים לא ברורים, ועל אף החלטות חוזרות, המבקש נמנע מלצרף אישורים קריאים. עם זאת,

עמוד 1

ניתן לראות כי מדובר באישור רפואי ממספר ימים לפני מועד הדיון, כך שהיתה למבקש אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. משלא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו. וראו דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2006): "גם למי שחלה - כנטען - יש דרך לפנות לבקש עיכוב ביצוע לפני המועד ולא לאחריו"; והגשת הבקשה לביטול פסק הדין רק ביום 21.3.23 כ-8 חודשים לאחר הדיון מצביעה אף היא על כך שהמבקש לא נתן כלל דעתו להליך בעניינו, ולא עקב אחר הדיון שהתקיים, ומחזקת את הקביעה בדבר מחדל ההתייצבות.

וראו גם רע"פ 4539/18 **מסרי סחר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.07.2018):

"כפי שנקבע בעניין סאלם, "היעדרותו של המבקש מהדיון והיעדרות בא כוחו, בשל מצבו הרפואי, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון, אינן מהוות סיבה מוצדקת לאי התייצבות" (וראו רע"פ 3313/17 עאסלה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.4.2017)). לנוכח העובדה, כי האסמכתא למצבו הרפואי של המבקש 2 הוגשה במעמד העלאת הבקשה לביטול פסק הדין, נראה, כי אין בכך משום סיבה מוצדקת להיעדרות מהדיון."

וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 10282-09-15 **נדאל עבד אל באקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.2015).

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, כי יש לו סיכויי הגנה גבוהים, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

וראו דברי בית המשפט ברע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020):

"המערער הסתפק בטענה כוללת לפיה רצה להשמיע את גרסתו בפני בית המשפט אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על בעל דין המבקש את ביטולו של פסק דין."

כפי שנקבע, "אין די בהעלאת טענה בעלמא, לפיה, "המערער כופר במיוחס לו בכתב האישום, וסיכויי הגנתו טובים מאוד", כדי להצביע על חשש מפני עיוות דין. גם טענה לפיה, המערער "משוכנע שלא ביצע את העבירה המיוחסת לו, כפי שמיוחס לו בכתב האישום" (כנטען בבקשה בבית המשפט קמא), היא טענה בעלמא שאינה מבוססת." (עפ"ת (מחוזי חי') 18315-01-23 **מוחמד אגבאריה נ' מדינת ישראל** (נבו 29.03.2023) פסקה 13).

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר, בהתחשב בחומרת העבירה ונסיבותיה, כמפורט בכתב האישום, והעבר התעבורתי; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו,

4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009); ע"פ 25.03.2018;

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט ניסן תשפ"ג, 20 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.